

673

Rej. 137/95

POSTANOWIENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 29 sierpnia 1995 r.

o nadaniu odznaczeń.

Na podstawie art. 44 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 17 października 1992 r. (Dz. U. Nr 84, poz. 426) oraz ustawy z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. Nr 90, poz. 450), na wniosek Ministra Edukacji Narodowej, za wzorowe, wyjątkowo sumienne wykonywanie obowiązków wynikających z pracy zawodowej odznaczeni zostają

BRĄZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

1. Badura Małgorzata c. Ludwika, 2. Bartosiak Andrzej s. Jana, 3. Bazyluk Michalina c. Władysława, 4. Biskupska Anna c. Franciszka, 5. Brol Katarzyna c. Manfreda, 6. Brząkałik Krystyna c. Leona, 7. Chwiejczak Wanda c. Dymitra, 8. Czugała Teresa c. Michała, 9. Dudzic Anna c. Stanisława, 10. Dymek Wiesława c. Aleksandra, 11. Dziuba Maria c. Edwarda, 12. Fajfrowski Józef s. Piotra, 13. Fijałkowska Leokadia c. Bronisława, 14. Frankiewicz Maria c. Edwarda, 15. Gaficka Elżbieta c. Czesława, 16. Gregorczyk Joanna c. Tadeusza, 17. Gryc Józef s. Antoniego, 18. Janasik Danuta c. Czesława, 19. Jankowska Urszula c. Józefa, 20. Kawalko Henryka c. Edwarda, 21. Kędzior Anna c. Józefa, 22. Kielak Józefa c. Włodzimierza, 23. Klimkiewicz Daniela c. Jana, 24. Kolanicka Halina c. Franciszka, 25. Kolczyńska Anna c. Józefa, 26. Kowalczyk Anna c. Jana, 27. Krzystała Halina c. Józefa, 28. Kucharska Stanisława c. Edwarda, 29. Kulik Danuta c. Mariana, 30. Ku-

lińska Władysława c. Jana, 31. Lachiewicz Elżbieta c. Jana, 32. Larwa Lucyna c. Feliksa, 33. Lewandowska Maria c. Stanisława, 34. Ludwik Elżbieta c. Michała, 35. Łozińska Katarzyna c. Mariana, 36. Łysiak Kazimierz s. Karola, 37. Markowska Teresa c. Władysława, 38. Marten Halina c. Michała, 39. Masarz Bożena c. Jana, 40. Masny Dariusz s. Wiesława, 41. Mazur Maria c. Jana, 42. Mazurek Halina c. Andrzeja, 43. Mroczek Maria c. Piotra, 44. Napieracz Halina c. Józefa, 45. Nazar Grażyna c. Kazimierza, 46. Nosal Henryka c. Jana, 47. Nowak Alicja c. Stanisława, 48. Nowecka Barbara c. Bronisława, 49. Olejarczuk Marian s. Bolestawa, 50. Olędzka Urszula c. Józefa, 51. Osipiuk Alicja c. Tadeusza, 52. Osuch Jadwiga c. Stanisława, 53. Panasiuk Bożena c. Henryka, 54. Paśkiewicz Krystyna c. Stanisława, 55. Pawlik Lucjan s. Zygmunta, 56. Piątek Mirosław s. Waldemara, 57. Piechota Teresa c. Antoniego, 58. Pogórska Bożena c. Antoniego, 59. Polok Maria c. Franciszka, 60. Reszpondek Teresa c. Eugeniusza, 61. Rudnicka Teresa c. Mariana, 62. Rybczyńska Jadwiga c. Ignacego, 63. Rybka Teresa c. Teodora, 64. Salik Józef s. Stanisława, 65. Sidorowicz Irena c. Antoniego, 66. Siuta Jolanta c. Jerzego, 67. Skapczyk Łucja c. Józefa, 68. Skonieczny Mirosław s. Ryszarda, 69. Skowrońska Danuta c. Szczepana, 70. Sokołowska Barbara c. Tadeusza.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

674

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 listopada 1995 r.

w sprawie określenia minimalnego zakresu szkolenia osób ubiegających się o uzyskanie zezwolenia Państwowego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń na wykonywanie czynności agenta ubezpieczeniowego oraz zakresu obowiązujących tematów egzaminu i trybu jego składania.

Na podstawie art. 37e ust. 6 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 59, poz. 344, z 1993 r. Nr 5, poz. 21 i Nr 44, poz. 201, z 1994 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 121, poz. 591 oraz z 1995 r. Nr 96, poz. 478 i Nr 118, poz. 574) zarządza się, co następuje:

§ 1. Szkolenie osób ubiegających się o uzyskanie zezwolenia Państwowego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń na wykonywanie czynności agenta ubezpieczeniowego przeprowadzają zakłady ubezpieczeń posiadające zezwolenie Ministra Finansów na prowadzenie działalności ubezpieczeniowej w Polsce.

§ 2. Szkolenie ma na celu przygotowanie do wykonywania czynności agenta ubezpieczeniowego poprzez umożliwienie zdobycia wiedzy teoretycznej oraz umiejętności praktycznych w zakresie niezbędnym do prawidłowej i kompetentnej obsługi klienta.

§ 3. Szkolenie powinno obejmować:

- 1) wiedzę z bloków tematycznych określonych w § 5,
- 2) podstawowe informacje o zakładach ubezpieczeń i rynku ubezpieczeniowym w Polsce,
- 3) zaznajomienie z dokumentacją ubezpieczeniową, a w szczególności z dokumentacją związaną z zawieraniem umów ubezpieczenia i likwidacją szkód,
- 4) informacje o taryfach składek stosowanych przez zakład ubezpieczeń przeprowadzający szkolenie oraz zasady obliczania składek ubezpieczeniowych,
- 5) zaznajomienie z regulaminem oraz innymi aktami dotyczącymi wewnętrznej struktury zakładu ubezpieczeń przeprowadzającego szkolenie,
- 6) techniki akwizycji ubezpieczeniowej.

§ 4. 1. Udział w kursie szkoleniowym osób ubiegających się o uzyskanie zezwolenia Państwowego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń na wykonywanie czynności agenta ubezpieczeniowego jest obowiązkowy.

2. Szkolenie trwa co najmniej 40 godzin i jest zakończone egzaminem.

§ 5. Ustala się następujący minimalny zakres egzaminu, obejmujący siedem bloków tematycznych:

1. Zagadnienia z zakresu prawa cywilnego:

- a) zdolność prawna i zdolność do czynności prawnych,
- b) pojęcie osoby prawnej,
- c) pojęcie czynności prawnej,
- d) oświadczenie woli i wady oświadczenia woli,
- e) przedstawicielstwo i pośrednictwo,
- f) pojęcie umowy,
- g) forma zawarcia umowy, pojęcie zobowiązania, pojęcie szkody,
- h) warunki zawierania umowy ubezpieczenia, możliwość wypowiedzenia i rozwiązania umowy ubezpieczenia oraz prawa i obowiązki z niej wynikające,
- i) zakres ochrony ubezpieczeniowej, jej ograniczenia i wyłączenia,
- j) umowa agencyjna,
- k) zasady odpowiedzialności agenta względem klienta i zakładu ubezpieczeń.

2. Regulacje prawne dotyczące działalności ubezpieczeniowej:

- a) ustawa z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 59, poz. 344, z 1993 r. Nr 5, poz. 21 i Nr 44, poz. 201, z 1994 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 121, poz. 591 oraz z 1995 r. Nr 96, poz. 478 i Nr 118, poz. 574),
- b) rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie organów uprawnionych i organów zobowiązanych do przeprowadzania kontroli wykonania obowiązku zawarcia umów ubezpieczeń obowiązkowych oraz trybu ustalania i egzekwowania opłaty za niewykonanie tego obowiązku,
- c) regulacje prawne dotyczące ubezpieczeń obowiązkowych.

3. Inne przepisy prawa:

- a) art. 60—65, 84, 198 i 199 oraz 369 i 370 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 czerwca 1934 r. — Kodeks handlowy (Dz. U. Nr 57, poz. 502, z 1946 r. Nr 57, poz. 321, z 1950 r. Nr 34, poz. 312, z 1964 r. Nr 16, poz. 94, z 1969 r. Nr 13, poz. 95, z 1988 r. Nr 41, poz. 326, z 1990 r. Nr 17, poz. 98 i Nr 51, poz. 298, z 1991 r. Nr 35, poz. 155, Nr 94, poz. 418 i Nr 111, poz. 480, z 1994 r. Nr 121, poz. 591 i z 1995 r. Nr 96, poz. 478),
- b) art. 54 i 55 ustawy z dnia 16 września 1982 r. — Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 1995 r. Nr 54, poz. 288),

c) art. 50 i 51 ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1991 r. Nr 18, poz. 80, Nr 75, poz. 329, Nr 101, poz. 444 i Nr 107, poz. 464, z 1993 r. Nr 18, poz. 82 i Nr 60, poz. 280, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, Nr 80, poz. 368 i Nr 113, poz. 547 oraz z 1995 r. Nr 1, poz. 2 i Nr 95, poz. 474),

d) ustawa z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. Nr 47, poz. 211),

e) art. 4 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o ochronie obrotu gospodarczego i zmianie niektórych przepisów prawa karnego (Dz. U. Nr 126, poz. 615),

f) art. 3—5, 7, 9—11, 29—31, 33, 55, 62, 64, 70, 71 i 73 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 89, poz. 414),

g) art. 1—7, 18, 24, 25, 35, 36, 38—42, 47, 62—73 i 80—87 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. — Prawo przewozowe (Dz. U. z 1995 r. Nr 119, poz. 575),

h) art. 1—8, 29 i 38 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 81, poz. 351 oraz z 1994 r. Nr 27, poz. 96 i Nr 89, poz. 414),

i) wybrane przepisy ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 36, poz. 206, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i z 1995 r. Nr 4, poz. 17).

4. Szczegółowe zasady zawierania umów ubezpieczenia, podstawowe zasady likwidacji szkód oraz zasady obliczania składki ubezpieczeniowej w ubezpieczeniach, których akwizycja powierzana jest agentom ubezpieczeniowym.

5. Rozliczenia ilościowo-wartościowe z tytułu sprzedaży polis i inkasa składek ubezpieczeniowych.

6. Ogólne i szczególne warunki ubezpieczeń zakładu ubezpieczeń przeprowadzającego szkolenie.

7. Etyka zawodowa agenta ubezpieczeniowego:

- a) przestrzeganie reguł prawnych,
- b) tajemnica zawodowa,
- c) konflikt interesów,
- d) kontakty z klientem,
- e) minimalny zakres informacji udzielanych ubezpieczającym.

§ 6. 1. Egzamin powinien odbyć się nie później niż w terminie 14 dni od dnia zakończenia szkolenia.

2. Termin egzaminu ustalany jest przez zakład (zakłady) ubezpieczeń.

3. Zakład (zakłady) ubezpieczeń powiadamia o terminie egzaminu zainteresowane osoby przed zakończeniem szkolenia.

4. Egzamin odbywa się przed komisją egzaminacyjną składającą się co najmniej z trzech osób, powołanych przez zarząd zakładu ubezpieczeń przeprowadzający szkolenie.

5. Egzamin składa się w formie pisemnej (test).

6. Test przygotowany jest przez komisję egzaminacyjną.

7. Test składa się ze 100 pytań, przy czym każdy z wymienionych w § 5 bloków tematycznych obejmuje co najmniej 14 pytań.

8. Warunkiem zdania egzaminu jest osiągnięcie co najmniej 66% możliwych do zdobycia punktów obejmujących cały zakres tematów egzaminacyjnych.

9. Osoba, która nie uzyskała podczas egzaminu wymaganej liczby punktów, może ponownie zdać egzamin bez konieczności brania udziału w szkoleniu.

10. Komisja egzaminacyjna niezwłocznie wystawia zaświadczenie o zdaniu egzaminu i przekazuje je osobie, która zdała egzamin.

§ 7. 1. Kilka zakładów ubezpieczeń może przeprowadzić wspólne szkolenie, o którym mowa w zarządzeniu, zakończone egzaminem.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, zakłady ubezpieczeń powołują wspólną komisję egzaminacyjną, składającą się z przedstawicieli wybranych przez zarządy zakładów ubezpieczeń organizujących wspólne szkolenie.

§ 8. 1. O terminie egzaminu oraz składzie komisji egzaminacyjnej zakład ubezpieczeń powiadamia Państwowy Urząd Nadzoru Ubezpieczeń.

2. Upoważnieni pracownicy Państwowego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń mają prawo uczestniczyć w egzaminie w charakterze obserwatorów.

3. Komisja egzaminacyjna sporządza protokół z przeprowadzonego egzaminu.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *K. Kalicki*

675

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 10 listopada 1995 r.

w sprawie wysokości i trybu przyznawania dodatku kontrolerskiego pracownikom Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przeprowadzającym kontrole.

Na podstawie art. 39 ust. 7 ustawy z dnia 25 listopada 1986 r. o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 1989 r. Nr 25, poz. 137 i Nr 74, poz. 441, z 1990 r. Nr 36, poz. 206, z 1991 r. Nr 7 poz. 24, Nr 104, poz. 450 i Nr 110, poz. 474, z 1994 r. Nr 84, poz. 385 oraz z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 85, poz. 426) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Miesięczne stawki dodatku kontrolerskiego dla pracowników Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zwanego dalej „Zakładem”, dla których czynności kontrolerskie stanowią podstawowe zadanie, ustala się w kwotach:

- 1 — 100 zł,
- 2 — 150 zł,
- 3 — 200 zł,
- 4 — 250 zł,
- 5 — 300 zł,
- 6 — 350 zł.

2. Przy przyznawaniu stawki dodatku kontrolerskiego należy brać pod uwagę:

- 1) rodzaj oraz stopień złożoności i uciążliwości wykonywanej pracy,
- 2) wyniki i osiągnięcia w pracy kontrolerskiej,

- 3) stanowisko zajmowane przez pracownika,
- 4) kwalifikacje pracownika.

3. Dodatek kontrolerski może być przyznany kierownikowi komórki kontroli, jeżeli wykonuje osobiście kontrolę w wymiarze co najmniej 20% czasu pracy w skali miesiąca.

4. Dodatek kontrolerski może być przyznany również pracownikom innym niż określani w ust. 1, jeżeli wykonują kontrolę na zlecenie Prezesa Zakładu lub dyrektora oddziału, w wymiarze co najmniej 25% czasu pracy w miesiącu.

5. Pracownikom, o których mowa w ust. 1 i 3, stawkę dodatku kontrolerskiego ustala się na okres roku kalendarzowego. Stawka dodatku kontrolerskiego może być podwyższona w ciągu roku.

6. Pracownikom, o których mowa w ust. 4, stawkę dodatku kontrolerskiego ustala się na okres miesiąca, biorąc pod uwagę liczbę dni przeprowadzania kontroli poza stałym miejscem pracy.

§ 2. 1. Dodatek kontrolerski przyznaje:

- 1) Prezes Zakładu dla pracowników Centrali Zakładu,
- 2) dyrektor oddziału dla pracowników oddziału Zakładu.